ഇപ്പിതാവിൻ പാദപീഠം ചേർന്നുവന്നീ പാപികളു
മപ്പനാം നിൻതിരുമുമ്പിൽ സ്തുതിപ്പാൻവേണ്ടി.
ആശയോടിന്നടിയാരും പ്രാർത്ഥനകളണയ്ക്കുന്നു.
ഏശുനാഥാപാഹിപാഹി സന്തതംപാഹി.

നമ്മുടെ കഥാനായകനെക്കുറിച്ചു പരുമല പള്ളിയുടെ ഒരു പ്രലാപം

സന്താപമേ സന്താപമേ എന്നും
തീരാതെകണ്ടുള്ള സന്താപമേ.
സന്താപത്തിന്നന്തമില്ലാതുള്ള
സന്താപകാരണം ചൊല്ലാവല്ലോ.
എന്റെ ബാവാ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ
തന്റെ സ്വമന്ദിരം ചേർന്നഹേതു.
പാർത്തലത്തിൽ കീർത്തിമാനേ ഞാനി
ങ്ങോർത്തോർത്തു നേത്രനീർ വാർത്തീടുന്നു-
പരമാതാതൻ വാങ്ങിപ്പോയേ ഞാനും
പരിതാപമോടെ വസിച്ചീടുന്നു.
അരിമ ബാലെ പരിമലയേ എന്ന
ങ്ങിനിമേൽ വിളിപ്പതിന്നാരുമില്ലേ.
പരിപാലനേ ഓർത്തെൻ വിലാപത്തി
നൊരുസമാധാനവും തരുവാനാരു-
നിരണമായൊരെന്മാതാവെ! നിന്നെ
ഭരണം ചെയ്‌വാനാരുമില്ലാതായോ?
കരുണായേറും നിന്നുടെ കാന്തനും
മരണം പ്രാപിച്ചല്ലൊ എന്മാതാവെ!
ഘാതകന്മാരെന്മാതാവിനുള്ള
മൂടുപടമാകെ നീക്കീടുന്നു.
ഇമ്പമേറും തുമ്പോൺപള്ളീ നിന്റെ
ചെമ്പോൻമുടിയൊന്നു നഷ്ടമായേ
കെൾപ്പോടെങ്ങും കീർത്തി വിളങ്ങുന്ന

കൈപ്പട്ടൂർപള്ളി നിനക്കും ദുഃഖം.
ജനമേറുന്നോരോമല്ലൂരെ നീയും
മനഃദുഃഖിതയായി വസിക്കെയൊള്ളു.
ഉള്ളിൽമഹാ ഖേദമായിചേപ്പാട്ടു
പള്ളിയെ നീയുംകരഞ്ഞീടുകാ.
ഉയരമാകും കായങ്കുളമെ നിന്റെ
ജയവീരൻ പോയല്ലൊ എന്നുകാണും.
പ്രിയമാവേലിക്കരയേ നീയും നിന്റെ
പ്രിയ കാന്തനെയോർത്തു പരിതാപിക്ക.
കല്ലൂച്ചേരി മൽസോദരീ നിന്റെ
നല്ല മേലദ്ധ്യക്ഷനില്ലാതായോ.
തിരുവല്ലായേ നിന്നെ ഭരിക്കുവാ
നൊരു നല്ലിടയനിതുപോലാരു.
മതിമാൻ സ്ഥാപിച്ചൊരു പ്രിയഹൈസ്ക്കൂളെ
നിന്റെ മനസ്താപം തീരുവാൻ കാലമുണ്ടൊ.
വിയപുരമെ നിന്നെക്കണ്ടേച്ചല്ലൊ
ഗുണപാലൻ വന്നിങ്ങു ദീനേനായി.
അന്ത്യമാകും മോതിരവാഴ്‌വതും
നിങ്കൽ സമർപ്പിച്ചു പോന്നേ കഷ്ടം.
അല്ലെയൊ മൽകൂടപ്പിറപ്പുകളെ
ല്ലാരുമെ നിങ്ങളോർത്തീടുവിൻ.
നമ്മുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായൊരു
നന്മാധനീകന്റെ സംഗതികൾ.
എന്നേക്കുമായി നമ്മെപ്പിരിഞ്ഞൊരു
വന്ദ്യനെയോർത്തു വിലാപിക്കുവീൻ.
ചന്ദ്രനോടു തുല്ല്യമായി ശോഭിക്കും
തന്റെ തിരുമുഖമെന്നു കാണും.
ഇനിമേലയ്യോ മധുരമേറും തന്റെ
തിരുമൊഴി കേൾപ്പാനുമിടയില്ലല്ലൊ.
ശത്രു നമ്മെ ആക്രമിച്ചീടായ്പാനെ
ത്രയും താതൻ പ്രയത്നം ചെയ്തു.
ത്രനന്നായി സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്ന

മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുണ്ടാകുമൊ.
കേട്ടാലും മെൻസോദരികളാകും
കോട്ടയംതൊട്ടുള്ള പള്ളികളെ!
നിങ്ങളേയും മേയിച്ച താതന്റെ
സംഗതികേളെല്ലാം ഓർക്കുന്നില്ലെ.
മന്നീലെന്റെ സ്നേഹിതിമാരെല്ലാ
മെന്നോടുകൂടെ പ്രലാപിക്കട്ടെ.
കോട്ടയകം സിമ്മനാരീ നിന്നിൽ
കൂട്ടസ്തുതിക്കുള്ള ശ്രേഷ്ടൻ വാങ്ങി.
മടിയിൽല്ലാളിച്ചൊരുമിഡിൽസ്കൂളെ
നിന്റെ വടിവങ്ങുനീങ്ങിപ്പോയല്ലൊ കഷ്ടം.
മഹിമായേറും മൊളന്തുരുത്തീ നിന്റെ
മഹിമാദീപസ്ഥഭം മറഞ്ഞുപോയെ.
കീർത്തിയേറും ചാത്തുരുത്തി നീയു
മാർത്താലടങ്ങാത്ത ദുഃഖംതന്നെ.
ഭാഗ്യദോഷീ നീയായല്ലൊ നിന്റെ
ഭാഗ്യവാൻ നിന്നെപ്പിരിഞ്ഞാമൂലം.
ഇണ്ടൽപൂണ്ടകണ്ടെനാടെ നിന-
ക്കുണ്ടായ വേദന മിണ്ടാവതൊ.
കുന്ദംകുളം പള്ളികളെ നിങ്ങ-
ളെന്നും പ്രലാപിക്കുമല്ലൊ കഷ്ടം.
ഭക്തിയോടെ നിങ്ങൾ വണങ്ങിയ
ഭക്തൻപിതാവിനെ കാൺമാനില്ലെ.
യറുശലേമേജന്മവീടെ നിന്നെ
ദർശിച്ചഭാഗ്യവാൻ നീങ്ങിപ്പോയെ.
ഒന്നുനിന്നെ വന്നുകണ്ടീടെണ
മെന്നു താതന്റെ ഒരിശ്ചാപോലെ.
തന്റെകൂടെദയറായൂസാസ്ഥാനി
തന്നോടുകൂടെ ഗുരുവാചാര്യൻ
ചേർന്നവരാം മൂന്നു വൈദീകരും
ചേർന്നൊരുമിച്ചൊരു ശെമ്മാശ്ശനും.
സ്ഥാനമുറാപോലെ ഒരുമ്പെട്ട

സ്ഥാനികളേഴുപേർ ദാസനൊന്നു
ഇപ്രകാരമെട്ടാൾ സ്വരുമിച്ച
യാത്രയിലേറ്റം തുണച്ചുനാഥൻ.
എട്ടുദേഹം വെള്ളത്തിൽ നോഹിന്റെ
പെട്ടകത്തിൽ രക്ഷപെട്ടപോലെ.
ഇഷ്ടമോടീയെട്ടു ശരീരങ്ങൾ
സ്രഷ്ടാവിനാൽത്തന്നെ രക്ഷപെട്ടു.
ദുർഗ്ഗടമാം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി
സ്വർഗ്ഗസൂനി യാത്രസാധിച്ചല്ലൊ.
ഭക്തനാകും താതന്റെ ആഗ്രഹം
ഭക്തിരിലിഷ്ടൻ നിവൃത്തിച്ചല്ലൊ.
ഇങ്ങനെയിപ്പുണ്യപിതാവിന്റെ
സംഗതികളോരോന്നോർക്കുന്നെങ്കിൽ.
ദുഃഖമയ്യൊതീർക്കാവല്ലെ മന്നീ
ലാർക്കുമീതാപമടക്കാവല്ലെ.
മന്നിലെന്റെ സ്ഥാപകനായൊരു
വന്ദ്യ മാർ ദീവന്നാസ്യോസുതാതൻ.
സോദരനെഓർത്തുസമാധാന
മേതുമില്ലാതെ പ്രലാപിക്കുന്നു.
അന്തമില്ലെ ഞാനുമിതാതനൊ
ടെന്തൊസമാധാനം ചൊല്ലീടുന്നു.
സോദരൻതാൻപോയതിനെ ഓർത്തു
സോദരർ ശേഷംപിതാക്കന്മാരും.
ആശ്വാസമില്ലാതുള്ളദുഃഖത്തി-
ന്നാശ്വാസവാക്കുമിനിക്കില്ലല്ലൊ.
ഞങ്ങളുടെ വൈദീകരായോരെ
നിങ്ങളുമോർത്തുവിലാപിക്കുവീൻ.
യാക്കോബായമക്കളാകുന്ന
ഞങ്ങൾക്കുള്ളൊരാംഗങ്ങളൊക്കയുമെ.
നമ്മുടെയാപുണ്യപിതാവിന്റെ
നന്മാവിശേഷങ്ങളോർക്കണമെ.
നന്മതിങ്ങുംപൊന്നുതിരുമേനി

നമ്മളിൽനിന്നങ്ങുവാങ്ങിയെല്ലോ.
എന്നേക്കുമായി നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ
നിന്നുമറഞ്ഞല്ലോപൊന്നുതാതൻ.
എങ്കിലുമീഭാഗ്യനുപരിശുദ്ധാ
സംഘത്തിലങ്ങുസന്തൊഷിക്കുന്നു.
കർത്താവിന്റെശിഷ്യജനങ്ങളിൽ
ചേർത്തങ്ങുനാഥനനുഗ്രഹിച്ചു.
മക്കളാകുംനമ്മൾപിതാവിനെ
സ്വർഗ്ഗാനന്ദംതന്നിൽകണ്ടീടുവാൻ.
തക്കവണ്ണം വന്ദ്യന്റെ ജീവിത
മോർക്കെണമെങ്കിലോസാദ്ധ്യമാകും.
നന്മകൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായൊരു
നന്മാധനീകനെ പിന്തുടർന്നാൽ.
തർക്കമില്ലെസ്വർഗ്ഗസന്തോഷങ്ങ
ളാർക്കുംലഭിക്കുമെന്നൊർത്തീടുവിൻ.
ഹാല്ലേലുയ്യാ താതന്റെ തൃപ്പാദെ
വല്ലഭനെന്നേക്കും പാടിയിടാം.

(സമ്പാദകൻ: എം. കുര്യൻ തോമസ്)